

Sygn. akt: I Ns 617/16

POSTANOWIENIE

WSTĘPNE

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak

Protokolant:	Stażysta Beata Famielec

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z wniosku B. Ł.

z udziałem A. Ł.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

oddalić wniosek wnioskodawczynie B. Ł. o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

Sędzia

SR Agata Gawłowska-Sobusiak

Sygn. akt I Ns 617/16

UZASADNIENIE

postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 6 października 2017 r.

Wnioskodawczynie B. Ł. złożyła wniosek o podział majątku wspólnego jej i uczestnika A. Ł., w tym wniosek o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym, a to: udział wnioskodawczynie 75%, udział uczestnik 25%.

Uzasadniając wniosek wnioskodawczynie podniosła, że strony zawarły związek małżeński dnia 5 sierpnia 2006 r. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15. W trakcie małżeństwa strony pozostawały w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej, a nabyły:

- nieruchomość położoną w T. składającą się z dz. ew. nr (...) o pow. (...), zabudowaną domem mieszkalnym jednorodzinny, objętą Kw nr (...),

- samochód osobowy marki A. (...) rocz. 1999,

- ruchomości stanowiącej wyposażenie domu w T., tj.: kuchenkę gazową, lodówkę, stół drewniany, wykaszarke spalinową, telewizor.

Wnosząc o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym wnioskodawczyni podniosła, że w większym stopniu przyczyniła się do powstania majątku wspólnego, a nadto zachodzą ważne powody przemawiające za ustaleniem nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

Wnioskodawczyni podniosła, że dz. ew. nr (...), na której strony wzniosły dom, została im darowana przez rodziców wnioskodawczyni. Środki na budowę domu pochodziły z pożyczek i kredytów, które zaciągała wnioskodawczyni i które ona spłacała z osiągniętych zarobków. Rodzina wnioskodawczyni angażowała się w pomoc fizyczną i materialną przy budowie tego domu, przy braku takiej pomocy ze strony rodziny uczestnika.

Nadto wnioskodawczyni podniosła, że musiała godzić pracę zarobkową, z opieką nad dziećmi, w którą uczestnik się nie angażował. Co więcej uczestnik w trakcie małżeństwa nadużywał alkoholu, przez co trwonili zarobione pieniądze. Uczestnik niszczył także wspólne mienie, a to celowo rozbił odtwarzacz DVD uderzając nim o krzesło. Ostatecznie wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzesku II Wydział Karny sygn. II K 203/11 uczestnik został skazany za znęcanie się nad wnioskodawczynią i córką W. i pozostawała pod nadzorem kuratorskim.

Uczestnik A. Ł. poparł wniosek o podział majątku wspólnego, przy czym podał, że strony w trakcie małżeństwa nabyły także ruchomości w postaci: urządzenia wielofunkcyjnego marki B., zestawu narzędzi, kosiarki spalinowej, przewodu do instalacji elektrycznych. Uczestnik wniósł o rozliczenie nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci drewna na schody oraz materiału i robocizny związanej z wykonaniem schodów kamiennych.

Uczestnik sprzeciwił się ustaleniu nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik podkreślił, że działkę w T. strony otrzymały do majątku wspólnego. To uczestnik w większym stopniu przyczynił się do powstania majątku wspólnego, albowiem przez okres trwania małżeństwa pracował i osiągał zarobki znacznie wyższe niż wnioskodawczyni, nadto wyjeżdżał w celach zarobkowych zagranicę. Uczestnik dodał, że pożyczki i kredyty zaciągane przez wnioskodawczynię spłacane były właśnie z jego zarobków. Uczestnik podkreślił, że angażował się w budowę domu nie tylko finansowo, ale również fizycznie, wykonując szereg prac.

Uczestnik zaprzeczył, aby nadużywał alkoholu i przeznaczał na ten cel pieniądze, tym bardziej, że pracował głównie jako kierowca. Uczestnik przyznał, że zdarza mu się spożywać alkohol, ale tylko okazjonalnie, przy różnego rodzaju uroczystościach rodzinnych. Uczestnik przyznał, że zniszczył odtwarzacz DVD, ale tylko ten jeden składnik majątku wspólnego, a to gdy strony wzajemnie wyrywały sobie ten przedmiot. Uczestnik potwierdził, że został skazany za znęcanie się nad wnioskodawczynią i córką W., ale strony przechodziły wtedy kryzys, niedogadywały się, miały problemy finansowe. Ostatecznie strony wyjaśniły wszelkie nieporozumienia, tak iż rozwód był orzeczony bez winy uczestnika.

Sąd zważył, co następuje:

Wnioskodawczyni B. Ł. i uczestnik A. Ł. zawarli związek małżeński dnia 5 sierpnia 2006 r.

Przed zawarciem związku małżeńskiego strony znały się około 4 lata. Rodziny stron ustaliły, że po zawarciu związku małżeńskiego strony zamieszkają w domu rodzinnym wnioskodawczyni, rodzice wnioskodawczyni darują im działkę, na której wzniosą dom, zaś rodzice uczestnika przekażą im drewno niezbędne do budowy. Ponieważ obie strony pracowały, zarobione środki miały przeznaczać na budowę domu, także te otrzymane jako darowizny ślubne.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15,

- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,

- zeznania świadka H. Ł. – k. 75,

- zeznania świadka A. P. (1) – k. 113-114,

- zeznania świadka E. P. – k. 171-172,

- zeznania świadka M. P. – k. 172-173,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Początkowo opisany plan był realizowany, strony mieszkały w domu rodzinnym wnioskodawczyni zajmując jeden pokój, nie odpłacały się mieszkanie, a nadto korzystały z posiłków przygotowanych przez matkę wnioskodawczyni.

Uczestnik „nie umiał się dogadać z treściami”, z jednej strony uczestnik nie odpowiadał wyobrażeniom rodziców wnioskodawczyni, o tym jak powinien wyglądać zięć, a z drugiej strony uczestnik nie okazywał ich należytej wdzięczności. W 2009r strony zakupiły na własny użytek lodówkę i kuchenkę, „przeszły na własny wikt”.

Dowód:

- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,

- zeznania świadka H. Ł. – k. 75,

- zeznania świadka A. P. (1) – k. 113-114,

- zeznania świadka E. P. – k. 171-172,

- zeznania świadka M. P. – k. 172-173,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Zgodnie z ustaleniami, rodzice wnioskodawczyni J. K. i I. K. umową darowizny z dnia 16 sierpnia 2007 r przenieśli na rzecz stron własność dz. ew. nr (...) położonej w T. o pow. (...) Formalności związane z wydzieleniem działki i opłatami notarialnymi pokryły strony z pieniędzy otrzymanych jako darowizny ślubne.

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 16 sierpnia 2007 r – k. 9-10,

- odpis Kw nr (...) – k. 13-14,

- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

W dniu 14 maja 2008 r strony rozpoczęły budowę domu, przy czym inwestycja była prowadzona tzw. systemem gospodarczym. Strony zatrudniały fachowców do wykonania poszczególnych prac, a także wiele prac wykonywały we własnym zakresie. Strony otrzymały w darowiźnie haś, zakupiły cement, wapno i własnymi siłami wykonały tzw. pustaki hasiowe, z których wzniesiono piwnice domu i ściany działowe.

Pustaki typu max strony częściowo zakupiły, a około 1 000 sztuk „pożyczyły” z budowy siostry wnioskodawczyni A. P. (2), która gromadziła materiał na budowę własnego domu. Od siostry wnioskodawczyni strony „pożyczyły” także około tonę drutu. (...) strony uregulowały poprzez zwrot równowartości pustaków i drutu w 2013 r. Siostra wnioskodawczyni pożyczyła stronom także pieniądze na zakup stolarki okiennej, tą pożyczkę strony zwróciły w 2010 r z zaciągniętego kredytu. Siostra wnioskodawczyni przyjechała do Polski, kiedy trwało wznoszenie murów, pomagała przygotowywać posiłki dla wynajętych robotników. W późniejszym czasie siostra wnioskodawczyni darowała stronom używane meble, które zostały przeznaczone na umeblowanie domu w T.. Siostra wnioskodawczyni, jako matka chrestna córki stron, darowała jej całościowe wyposażenie pokoju dzieciennego.

W prace przy budowie domu angażowali się także ojciec i bracia wnioskodawczyni, najczęściej świadczyli pomoc przy transporcie sprzętu i materiałów. Brat wnioskodawczyni G. K. wykonał instalację sanitarną oraz hydraulikę. Zdarzało się, że wnioskodawczyni pożyczala pieniądze od ojca, aby wypłacić robotników lub zapłacić np. za drzwi wewnętrzne.

Uczestnik jako murarz stawiał ściany działowe w domu w T., a także już po powrocie z zagranicy – gdzie wyjechał, aby pozyskać większe środki na budowę – wykonał elektrykę przy pomocy kuzyna, ułożył płytki na podłodze, gruntował i malował ściany.

W budowę domu nie angażował się ojciec uczestnika, zaś jego rodzeństwo było małoletnie. Wuj i kuzyn uczestnika pomagali we wznoszeniu schodów, przez jeden dzień, był to tzw. odrobek.

Strony chciały jak najszybciej dokończyć budowę domu, aby przeprowadzić do „własnego lokum”. Z tego też względu uczestnik wyjechał do pracy za granicę, a uczestniczka zaciągała pożyczki z funduszu zakładowego. Nadto w dniu 26 października 2010 r wnioskodawczyni zaciągnęła w (...) Banku Spółdzielczym Oddział w B. Filia w J. kredyt na kwotę: należność główna 60 000, 00 zł, odsetki 53 000, 00 zł, zabezpieczony hipoteką umowną na nieruchomości w T., przy miesięcznej racie w roku 2016-2017 wynoszącej około 500, 00 zł. Wnioskodawczyni systematycznie dokonywała spłat rat, po rozwodzie w dniu 6 kwietnia 2017 r wnioskodawczyni spłaciła kredyt w całości tj. należność główna 34 299, 00 zł i odsetki 118, 46 zł, zaciągając inny kredyt – o czym poniżej. Pieniądze z kredytu z 2010 r zostały przeznaczone na spłatę pożyczek zaciągniętych od siostry wnioskodawczyni, a także na zakup płytek podłogowych, materiału na elewację oraz wypłatę zaległych wynagrodzeń dla najętych robotników.

W listopadzie 2010 r strony wykopały studnię na nieruchomości w T..

Rodzice uczestnika przekazali drewno dębowe na schody wewnętrzne o wartości 1 290, 00 zł.

Dom w T. jest wykończony w 75%. Obecnie nieruchomość w T. ma wartość **244 700, 00 zł**, przy czym wartość niezabudowanej dz. ew. nr (...) wynosiłaby **46 500, 00 zł**.

Po rozwodzie uczestnik zakupił materiał i wykonał podstopnice z kamienia (...) wewnątrz domu o wartości 1 670, 00 zł.

Dowód:

- **dziennik budowy z dnia 21 kwietnia 2008 r – k. 4,**

- **zawiadomienie o zamierzonym rozpoczęciu robót budowlanych z dnia 28 kwietnia 2008 r – k. 12,**

- **odpis Kw nr (...) – k. 13-14,**

- **harmonogram spłat – k. 15-16,**

- dowody wpłat – k. 17-18, 83, 89, 91-92, 95,
- faktura z 4 listopada 2010 r – k. 87,
- pismo (...) z dnia 19 czerwca 2017 r – k. 238,
- opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości mgr inż. U. C. z dnia 27 kwietnia 2017 r, 13 lipca 2017 r, 7 sierpnia 2017 r – k. 120-157, k. 244-245, k. 257-263,
- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,
- zeznania świadka H. Ł. – k. 75,
- zeznania świadka G. K. – k. 112-113,
- zeznania świadka A. P. (1) – k. 113-114,
- zeznania świadka E. P. – k. 171-172,
- zeznania świadka M. P. – k. 172-173,
- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,
- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

W trakcie małżeństwa strony nabyły samochód osobowy marki A. (...) rocznik 1999 nr rej. (...), którego wartość zgodnie określiły na kwotę **9 500, 00 zł**.

Dowód:

- dowód rejestracyjny – k. 25,
- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,
- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

W trakcie małżeństwa strony nabyły także ruchomości stanowiące wyposażenie domu w T., a to:

- kuchenkę gazową o wartości określonej na kwotę **300, 00 zł**,
- lodówkę o wartości określonej na kwotę **400, 00 zł**,
- stół drewniany i krzesła o wartości określonej na kwotę **800, 00 zł**,
- telewizor o wartości określonej na kwotę **1 200, 00 zł**,
- wykaszarkę spalinową o wartości określonej na kwotę **1 000, 00 zł**,
- urządzenie wielofunkcyjne o wartości marki B. o wartości określonej na kwotę **250, 00 zł**,
- zestaw narzędzi o wartości określonej na kwotę **600, 00 zł**,
- kosiarkę spalinową o wartości określonej na kwotę **1 000, 00 zł**,
- przewód do instalacji elektrycznych o wartości określonej na kwotę **300, 00 zł**.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Wnioskodawczyni od początku trwania związku małżeńskiego pracowała zawodowo.

Najpierw wnioskodawczyni pracowała w salonie kosmetycznym.

Od sierpnia 2007 r wnioskodawczyni jest zatrudniona w Miejskim Ośrodku (...) w C. na stanowisku młodszy instruktor na 1/2 etatu.

Nadto w latach 2007 -2010 r wnioskodawczyni podejmowała dodatkowe zatrudnienie w bazie składowania materiałów (...), mieszczącej się przy jej domu rodzinnym, za wynagrodzeniem około 600, 00 zł miesięcznie. Praca ta polegała na stróżowaniu i sprzątaniu, kiedy wnioskodawczyni była w ciąży z pierwszym dzieckiem uczestnik wyręczał ją w tej pracy – stróżował.

W latach 2009-2010 wnioskodawczyni ukończyła studia licencjackiej, w systemie zaocznym, płatne.

W 2010 r wnioskodawczyni przez okres 9 miesięcy pełniła obowiązki dyrektora (...) w C., wtedy pracowała na pełny etat za wyższym wynagrodzeniem.

Od 2011 r wnioskodawczyni pracuje tylko w (...) w C. na 1/2 etatu za wynagrodzeniem wynoszącym w lipcu 2016 r netto 741, 00 zł.

W okresie od października 2014 r do sierpnia 2015 r wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym w związku z urodzeniem drugiego dziecka.

Nadto wnioskodawczyni w dniu 4 kwietnia 2017 r spłaciła kredyt z 2010 r tj. należność główna 34 299, 00 zł i odsetki 118, 46 zł. Na spłatę kredytu wnioskodawczyni zaciągnęła nowy na kwotę 50 000, 00 zł na okres od kwietnia 2017r do marca 2025r , z miesięczną ratą malejącą wynoszącą obecnie około 800, 00 zł.

Dowód:

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 7 lipca 2016 r – k. 19,

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 20 lutego 2017 r – k. 88,

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 28 kwietnia 2015 r – k. 102,

- pismo (...) z dnia 19 czerwca 2017 r – k. 238,

- umowa kredytu konsumpcyjnego z dnia 6 kwietnia 2017 r wraz z harmonogramem spłat – k. 160-163,

- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Uczestnik w trakcie małżeństwa pracował zawodowo, a to:

- od kwietnia 2005 r do czerwca 2007 r w firmie Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...)L.-B.” I. L. w B., na stanowisku kierowcy,

- od sierpnia 2007 r do września 2007 r w firmie Gospoda pod (...) s.c. w L., na stanowisku kierowcy,
- od października 2007 r do grudnia 2007 r w firmie (...) drog” s.c. (...), na stanowisku kierowca, pracownik drogowy,
- od lutego 2008 r do października 2008 r w firmie Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...)L.-B.” I. L. w B., na stanowisku kierowcy,
- od listopada 2008 r do stycznia 2009 r w firmie Zakład (...) C. S. w O., na stanowisku operatora koparki,
- od lutego 2009 r do września 2009 r w firmie (...) sp. z o.o. w K. ,na stanowisku pomocnik kamieniarza, pracownik budowlany,
- przez 6 miesięcy uczestnik pracował zagranicą, w Niemczech, jako pracownik budowlany,
- od maja 2010 r do marca 2011 r w firmie (...) w N., na stanowisku kierowcy, magazyniera,
- od kwietnia 2011 r do grudnia 2011 r oraz od kwietnia 2012 r do listopada 2012 r w firmie Tartak (...) M. T. w I., na stanowisku kierowcy, pracownika tartaku,
- od listopada 2012 r do grudnia 2014 r w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane Usług (...) sp. z o.o. w B., na stanowisku kamieniarza, przy czym była do praca zagranicą, w Niemczech,
- od czerwca 2015 r w firmie (...) Z. M. w G. na stanowisku kamieniarza.

W listopadzie 2016 r wynagrodzenie uczestnika wynosiło netto 1 355, 69 zł.

Dowód:

- **świadczenia pracy – k. 39-56,**
- **zaświadczenie o dochodach z dnia 7 listopada 2016 r – k. 64,**
- **wydruk operacji na rachunku bankowym – walutowy A. Ł. – k. 109,**
- **wydruk operacji na rachunku bankowym stron – k. 186-231,**
- **zeznania świadka H. Ł. – k. 75,**
- **zeznania świadka E. P. – k. 171-172,**
- **zeznania świadka M. P. – k. 172-173,**
- **zeznania świadka M. Z. – k. 74-75,**
- **zeznania świadka G. K. – k. 112-113,**
- **zeznania świadka E. M. – k. 116,**
- **zeznania świadka M. T. – k. 116,**
- **przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,**
- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.**

W małżeństwie stron panował taki podział obowiązków, że uczestnik pracował na pełny etat, zaś wnioskodawczyni na 1/2 etatu, przy czym na wnioskodawczyni spoczywała większość obowiązków domowych oraz opieka nad dziećmi,

w które pomaga jej matka. To wnioskodawczyni zarządzała budżetem domowym, miała pełnomocnictwo do konta bankowego, regulowała płatności, w przede wszystkim raty kredytu.

Dowód:

- **zapiski z kalendarza – k. 103-104, 106,**
- **potwierdzenie wykonanej operacji – k. 105,**
- **wydruk operacji na rachunku bankowym – k. 109,**
- **zeznania świadka I. K. – k. 110-111,**
- **przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,**
- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.**

W dniu 31 sierpnia 2008 r – w trakcie budowy domu – urodziła się córka stron W., zaś w dniu 29 sierpnia 2013 r – w trakcie okresu próby, o czym poniżej – urodził się syn stron B..

Dowód:

- **wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15,**
- **przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,**
- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.**

W lutym 2011 r wnioskodawczyni złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez uczestnika przestępstwa znęcania się.

Uczestnik przyznał się do zarzucanych mu czynów i dobrowolnie poddał karze. T.. Sąd wyrokiem z dnia 5 maja 2011 r sygn. akt II K 203/11 uznał uczestnika za winnego tego, że w okresie od listopada 2008 r do 14 lutego 2011 r znęcał się psychicznie i fizycznie nad wnioskodawczynią i córką W. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury domowe, podczas których znieważał wnioskodawczynię słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził pobiciem i pozbawieniem życia, utrudniał korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i telefonów komórkowych, nadto poprzez uderzanie rękami, szarpanie i popychanie naruszał nietykalność cielesną wnioskodawczyni i córki, a także swoim zachowaniem zmuszał je do opuszczenia miejsca zamieszkania. Sąd wymierzył uczestnikowi karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

To, że uczestnik nagannie odnosił się do wnioskodawczyni widziały osoby z jej otoczenia, rodzina i koleżanka.

Uczestnik spożywał alkohol, ale tylko okazyjnie, nie był widywany pijany w pracy, ani w sąsiedztwie.

W okresie próby rodzina stron była pod nadzorem kuratora sądowego. Uczestnik został poddany badaniom na okoliczność tego, czy jest uzależniony od alkoholu – wynik negatywny. W tym okresie uczestnik nie wszczywał kłótni, nie było interwencji policji.

Wnioskodawczyni w rozmowie z kuratorem podkreślała, że uczestnik zmienił się, że sprawa karna zbliżyła strony do siebie, wyjechali wspólnie na urlop, zdecydowali się na drugie dziecko. Ostatni wywiad został przeprowadzony dnia 13 maja 2014 r.

Dowód:

- akta tut. Sądu sygn. II K 203/11, a w szczególności zalegające w nich zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, wyrok,teczka dozoru,

- zeznania świadka I. K. – k. 110-111,

- zeznania świadka G. K. – k. 112-113,

- zeznania świadka A. P. (1) – k. 113-114,

- zeznania świadka G. G. – k. 114-115,

- zeznania świadka M. Z. – k. 74-75,

- zeznania świadka G. K. – k. 112-113,

- zeznania świadka E. M. – k. 116,

- zeznania świadka M. T. – k. 116,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Pod koniec 2014 r strony przeżywały kryzys, którego powodem były także problemy finansowe. W grudniu 2014 r uczestnik zakończył pracę w firmie (...), na eksporcie, przez pół roku był na zwolnieniu lekarskim, pracował dorywczo.

W maju 2015 r wnioskodawczyni złożyła pozew o rozwód bez orzekania o winie uczestnika. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 17 września 2015 r rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzył wnioskodawczyni i zasądził od uczestnika na rzecz dzieci alimenty w łącznej kwocie 1 000, 00 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15,

- akta Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny sygn. I C 422/15, a w szczególności zalegające w nich: pozew i wyrok.

Kiedy strony przeżywały kryzys, pokłóciły się o to, kto ma używać odtwarzacza DVD. Ostatecznie uczestnik zdenerwował się i rozbił odtwarzacz o krzesło.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, opinii biegłego z zakresu budownictwa i szacowanie nieruchomości, a przede wszystkim na podstawie zeznań świadków i przesłuchania stron.

W oparciu o przesłuchanie stron Sąd starał się odtworzyć relacje między stronami w okresie trwania związku małżeńskiego, zasady podziału obowiązków, zaangażowanie w tworzenie podstaw materialnych funkcjonowania rodziny. Zeznania stron były zbieżne co do okoliczności mających znaczenia dla rozpoznania wniosku w przedmiocie

ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym, choć każda ze stron inaczej je oceniała. Wnioskodawczyni stała się umniejszyć, a nawet dyskredytować rolę uczestnika w tworzeniu wspólnego majątku.

Strony zgodnie podały, że przed zawarcie związku małżeńskiego znały się około 4 lata, co świadczy o tym, iż decyzja o „wspólnym życiu” nie była pochopna. Przed zawarciem związku małżeńskiego strony wraz z rodzicami ustaliły, że po ślubie zamieszkają u rodziców wnioskodawczyni i przystąpią do budowy domu na działce darowanej przez tychże rodziców. Rodzice uczestnika obiecali przekazać drzewo na budowę, ale oprócz dębu na schody nie wywiązali się z tej obietnicy.

Wnioskodawczyni zeznała, że mieszkając w domu jej rodziców strony były na ich całkowitym utrzymaniu, ale jak wynika z zeznań uczestnik – i co potem także potwierdziła wnioskodawczyni – w roku 2009 r strony przeszły na „własny wikt”.

Wnioskodawczyni podkreślała, że przez cały okres trwania związku małżeńskiego pracowała zawodowo, a w latach 2007-2010 podejmowała także dodatkowe zatrudnienie. Wbrew twierdzeniom wnioskodawczyni, także uczestnik pracował zawodowo przez cały okres trwania małżeństwa, co potwierdzają przedłożone przez niego świadectwa pracy. Wnioskodawczyni pracowała i obecnie pracuje tylko na 1/2 etatu, za wynagrodzeniem w wysokości 1/2 pensji minimalnej, tylko przez pewien okres czasu posiadała dodatkowe zatrudnienie i tylko przez kilka miesięcy pracowała na pełny etat. Tymczasem uczestnik pracował zawsze na pełny etat, wyjeżdżał także zarobkowo za granicę na 6 miesięcy i 1,5 roku. Uczestnik tylko od grudnia 2014 r oraz od kwietnia 2015 r pozostała bez pracy, ale z kolei wnioskodawczyni w okresie od października 2014 r do sierpnia 2015 r korzystała z urlopu wychowawczego.

Wnioskodawczyni zarzucała, że uczestnik nie angażował się w budowę domu w T., z czym nie sposób się zgodzić. Uczestnik do momentu wyjazdu zagranicę – aby zdobyć środki na budowę domu – brał udział w wyrobie pustaków, zakupie materiałów na dom, a po powrocie z zagranicy wznosił ściany działowe, zakładał instalację elektryczną, układał płytki podłogowe, nawet po rozwodzie uczestnik wykonał kamienne podstopnice schodów wewnętrznych.

Uczestnik nie zaprzeczał, że rodzina wnioskodawczyni tj. ojciec, bracia i siostra, bardziej angażowała się w pomoc przy budowie domu w T., ale z jego rodziny taką pomoc mógł świadczyć tylko ojciec. Należy jednak podkreślić, że pieniądze czy materiały pożyczone od rodziny wnioskodawczyni, głównie od siostry i ojca wnioskodawczyni, strony zwróciły.

Uczestnik nie zaprzeczał, że wnioskodawczyni zaciągała pożyczki i kredyt celem pozyskania środków na budowę domu. W związku stron tylko wnioskodawczyni miała umowę o pracę na czas nieokreślony, która dawała jej zdolność kredytową. Uczestnik był zwykle zatrudniany na umowę na czas określony. Wnioskodawczyni podkreślała, że pożyczki i kredyt były spłacane z jej wynagrodzenia za pracę, ale przecież raty, w szczególności kredytu z 2010 r, pochłaniały całe jej wynagrodzenie. Gdyby nie pensja uczestnika, strony nie miałyby za co kontynuować budowy, ani nie miałyby środków na codzienne życie.

W ocenie Sądu, stron po prostu nie było stać na budowę domu, podejmując tą inwestycję wzięły na siebie ciężar, z którym nie umiały sobie poradzić. Podobnie zeznawała **świadek G. G.**, która prowadziła sklep w T. i zaprzyjaźniła się z wnioskodawczynią. Świadek zauważył, że wnioskodawczyni mogła przeznaczyć na zakupy spożywcze tylko niewielkie kwoty, a zdarzały się sytuacje, że w lodówce miała wyłącznie produkty spożywcze przekazane przez matkę. Jak świadek ustalił, taka sytuacja wiązała się z tym, że strony w pierwszej kolejności musiały pokryć raty kredytu i opłaty, a dopiero w dalszej - inne wydatki. Także **świadek A. P. (1)** - siostra wnioskodawczyni – zeznała, że wnioskodawczyni nie miała środków, aby zadbać o siebie. Gdy świadek przyjeżdżał z zagranicy zabierał wnioskodawczynię do fryzjera, kosmetyczki, przywoził dla nie ubrania.

Uczestnik nie zaprzeczał, że został skazany za znęcanie się nad wnioskodawczynią i córką, co znajduje odzwierciedlenie **w aktach sprawy o sygn. II K 203/11.**

O zły odnoszeniu się uczestnika do wnioskodawczynie zeznawali członkowie rodziny wnioskodawczynie, a to **świadkowie: I. K., G. K., A. P. (2)**, ale także osoby postronne jak świadek **G. G.**. Sąd nie miał podstaw, aby tym osobom nie dać wiary.

Uczestnik zeznał, że spożywa alkohol, ale tylko okazjonalni, na różnego rodzaju imprezach, czemu Sąd dał wiary. **Świadek E. M.**, sąsiad stron, nie widział uczestnika pod wpływem alkoholu. **Świadkowie: M. Z. i M. T.**, którzy pracowali z uczestnikiem, nie widzieli, aby uczestnik przychodził do pracy pod wpływem alkoholu, albo spożywał alkohol w pracy. **Świadek G. M.**, który pracował w firmie (...) – brata wnioskodawczynie – zeznał, że widział, jak uczestnik spożywa piwo w pracy, ale z kolei sam **G. K.** temu zaprzeczył. Mogło być i tak, że w firmie (...) uczestnik tylko pomagała, nie uważał tego za pracę i dlatego zdarzyło mu się tam pić piwo.

Odnosnie zeznań świadków, to **świadkowie** z rodziny wnioskodawczynie: **I. K., G. K. i A. P. (2)**, zeznawali zbieżnie w wnioskodawczynie. Osoby te podkreślały zaangażowanie rodziny wnioskodawczynie w budowę domu, co przyznał sam uczestnik. Jednocześnie osoby te zarzucały uczestnikowi, iż nie był osobą zaradną i oszczędną, że często zmieniał pracę, że nie angażował się w budowę domu, a przede wszystkim że źle odnosił się do wnioskodawczynie i nadużywał alkoholu – czemu Sąd nie dał wiary z powodów przedstawionych powyżej.

Z kolei **świadkowie** z rodziny uczestnika: **H. Ł. E. P. i M. P.** zeznawali zbieżnie z uczestnikiem. Osoby te podkreślały, że uczestnik był pracowity, co potwierdzają świadectwa pracy. Jednocześnie osoby te zeznały, że nie zauważyłyby, aby uczestnik źle odnosił się do wnioskodawczynie, czemu już Sąd nie dał wiary z powodów przedstawionych powyżej.

Jak już na wstępie Sąd podkreślił, świadkowie ze strony wnioskodawczynie inaczej oceniali postawę uczestnika niż świadkowie ze strony tegoż uczestnika. Faktem jest, iż uczestnik źle odnosił się do wnioskodawczynie, o czym świadczy wyrok karny, ale faktem jest także to, że gdyby nie zaangażowanie uczestnika dom w T. nie powstałby, sam wnioskodawczynie nie byłby w stanie sprostać tej inwestycji, mając na uwadze wysokość uzyskiwanych zarobków i brak konkretnego wsparcia finansowego ze strony osób trzecich.

Dla ustalenie wartości nieruchomości w T. pomocna była opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości mgr inż. U. C.. Opinia ta została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, nie budziła zastrzeżeń Sąd.

Z kolei dokumenty związanej z budową domu pozwoliły na umiejscowienie jej w czasie; dokumenty bankowe obrazowały kondycję finansową stron; świadectwa pracy i zaświadczenie o zatrudnieniu pozwoliły na odtworzenie okresów zatrudnienia stron i zobrazowanie ich dochodów. Moc dowodowa tych dokumentów nie była kwestionowana.

Pozostały materiał dowodowy Sąd pominął jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie postanowienia o ustaleniu równych udziałów stron.

Sąd zważył co następuje:

W toku postępowania o podział majątku wspólnego wnioskodawczynie B. Ł. wniosła o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Wnioskodawczynie wniosła, aby udział wnioskodawczynie wynosił 75%, zaś uczestnika 25%.

Zgodnie z art. 43 § 1 kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Przepis ten realizuje zasadę równouprawnienia małżonków, która realizuje się także w sferze majątkowej.

Odejście od tej zasady może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach. Ustalenie nierównych udziałów stron zostało uzależnione od spełnienia dwóch przesłanek: (1) różny stopień przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego oraz (2) istnienia ważnych powodów przemawiających za odejściem od tej zasady. Obie wymienione przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Ustalenie, że występuję ważne powody oraz stwierdzenie, w jakim stopniu każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego, możliwe jest tylko w odniesieniu do okoliczności konkretnego stanu faktycznego.

Przyczynianie małżonków do powstania majątku wspólnego polega na staraniach każdego z nich o należyte funkcjonowanie i zaspokajanie potrzeb założonej przez nich rodziny. Chodzi zatem nie tylko o wysokość uzyskiwanych dochodów, ale także o sposób gospodarowania nimi, w tym racjonalność wydatków czy należyte gospodarowanie poszczególnymi przedmiotami majątkowymi (por.: J. S. Piątkowski „Udziały małżonków...”).

Przyczynianie się do powstania majątku wspólnego nie ogranicza się do osiągania wymiernych korzyści ekonomicznych, ale może polegać także na podjęciu innych starań o należyte funkcjonowanie rodziny. Wynika to jednoznacznie z art. 47 § 3 kro nakazującego przy określeniu stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego uwzględniać także osobistą pracę małżonka przy wychowaniu dzieci i prowadzeniu gospodarstwa domowego.

Ocena stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego nie może mieć zatem charakteru czysto rachunkowego. Nie można wymagać, aby – przy uzyskiwaniu dochodów przez każdego z małżonków – każde z nich przyczyniło się do powiększenia majątku wspólnego w równym stopniu. Same tylko wyliczenia rachunkowe nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do ustalenia stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego i nie mogą przesądzać o określeniu tego stopnia. Jego określenie powinno nastąpić przy uwzględnieniu także okoliczności niewymiernych. Dlatego ocena stopnia przyczyniania się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego najczęściej może być jedynie przybliżona. W konsekwencji różny stopień przyczynienia się jest prawnie istotny tylko wtedy, gdy różnica ta jest znaczna albo przynajmniej wyraźnie uchwytana (por.: J. S. Piątkowski „Udziały małżonków...”).

Z ustaleń poczynionych w przedmiotowej sprawie, wynika, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik przyczynili się do powstania majątku wspólnego i to w równym stopniu.

Głównym składnikiem majątku wspólnego stron jest nieruchomości położona w T. składająca się z dz. ew. nr (...) zabudowanej domem mieszkalnym o wartości 244 700, 00 zł, przy czym sama działka miałaby wartość 46 500, 00 zł.

Wymienioną działkę strony otrzymały w darowiznie od rodziców wnioskodawczyni, ale była to darowizna na rzecz obojga, a nie na rzecz wnioskodawczyni z zastrzeżeniem, że wchodzi do majątku wspólnego. Przekazanie tej działki na rzecz stron było obiecane jeszcze przed zawarciem przez nich związku małżeńskiego. Rodzice uczestnika mieli zaś przekazać drewno na budowę domu, czego nie uczynili.

W ocenie Sądu strony nie wzniosłyby domu na wymienionej działce, gdyby nie działalność zarobkowa uczestnika. Mimo, że dom był wznoszony w systemie gospodarczym, koniecznym były środki pieniężne na zakup materiałów i zatrudnienie niezbędnych fachowców. W tym okresie wnioskodawczyni pracowała na 1/2 etatu przy minimalnym wynagrodzeniu, podejmowała także dodatkowe zatrudnienie – sprzątanie i stróżowanie za podobnym wynagrodzeniem. Uczestnik co prawda zmieniał miejsca zatrudnienia, ale zawsze pracował, a po wzniesieniu piwnic wyjechał do pracy za granicę, by pozyskać środki na kontynuowanie budowy. Oczywiście jest, że uczestnik pracując zagranicą zarabiał znacznie więcej niż gdyby pracował w kraju. Wnioskodawczyni co prawda zaciągała pożyczki i kredyty na prowadzenie budowy domu, ale nie byłaby w stanie spłacić tych długów z własnych zarobków i jeszcze pozostawić środki na własne utrzymanie. Jeżeli pensja wnioskodawczyni była przeznaczana na spłatę rat, to pensja uczestnika - na inne potrzeby życia codziennego oraz budowę domu.

Faktem jest, że rodzina wnioskodawczyni bardziej angażowała się w budowę domu w T.. Rodzice wnioskodawczyni udostępniłi stronom darmowe mieszkanie, a początkowo także wyżywienie. Matka wnioskodawczyni opiekowała się dzieckiem stron, gdy wnioskodawczyni wróciła do pracy zawodowej. Siostra wnioskodawczyni „pożyczyła” stronom pustaki i drut, a także środki na zakup stolarki. Bracia wnioskodawczyni świadczyli pomoc fizyczną na budowie, przy przewozie materiałów, brat wykonał hydraulicę.

Z rodziny uczestnika nie miał kto pomagać przy tej inwestycji, ojciec nie przejawiał chęci pomocy, zaś rodzeństwo było małoletnie. Ale uczestnik nie tylko zajmował się pozyskaniem środków, także sam wykonał szereg prac na budowie, w szczególności prace wykończeniowe.

Nie można umniejszać roli wnioskodawczynie, która - mimo że jest kobietą – angażowała się w drobne prace fizyczne na budowie. Strony przyjęły tradycyjny model rodziny, w którym pozyskiwaniem środków pieniężnych w większym stopniu zajmował się uczestnik, zaś obowiązki związane z prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi przejęła wnioskodawczynie. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 43 § 3 kro, przy ustaleniu stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego stron, należy uwzględniać także nakład pracy osobistej małżonka przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie,

Reasumując w tej sytuacji nie można mówić, że wnioskodawczynie w większym stopniu przyczyniła się do powstania majątku wspólnego niż uczestnik. Dom na działce w T. powstał dzięki staraniom i wyrzeczeniom podejmowanym przez obie strony. Zawsze jednemu z byłych małżonków wydaje się, iż w większym stopniu przyczynił się do powstania wspólnego majątku, ale jest to odczucie subiektywne.

Ważne powody przemawiające za odejściem do zasady równych udziałów stron w majątku wspólnym, dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego, niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępowanie było właściwe. Ważne powody istnieją wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynił się, w miarę swoich sił i możliwości zarobkowych do powstania majątku wspólnego (por.: postanowienie SN z dnia 30 listopada 1972 r III CRN 235/72 LexisNexis nr 310789; postanowienie SN z dnia 26 listopada 1973 r III CRN 227/73 LexisNexis nr 301431).

Należy oddzielić kwestię zawinionego nieprzyczyniania się do powstania majątku wspólnego od winy rozkładu pożycia. Sam fakt przypisania jednemu z małżonków nawet wyłącznej winy w tym zakresie nie musi uzasadniać zmniejszenia należnego mu udziału w majątku wspólnym. Są to dwie odrębne płaszczyzny funkcjonowania związku małżeńskiego, a nierzadkie są sytuacje, gdy małżonek winny rozkładu pożycia w przeważającym stopniu przyczynił się do powstania majątku wspólnego.

Należy także odróżnić ważne powody przemawiające za odejściem do zasady równych udziałów stron od ważnych powodów z art. 52 § 1 kro stanowiących przesłankę ustanowienia rozdzielnosci majątkowej. Ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej nie zmienia wielkości udziałów stron w majątku wspólnym. W przypadku ustalenia nierównych udziałów mamy do czynienia z dalej idącymi skutkami, albowiem uprawnienia jednego z małżonków ulegają zmniejszeniu, a w skrajnych przypadkach nawet unicestwieniu, gdy zostaje on pozbawiony udziału w majątku wspólnym. Wykładnia pojęcia ważnych powodów w odniesieniu do art. 43 §2 kro powinna być bardziej restrykcyjna niż w przypadku art. 52 §2 kro (por.: postanowienie SN z dnia 27 czerwca 2003 r IV CKN 278/2001 LexisNexis nr 365725).

Zatem przez ważne powody należy rozumieć takie okoliczności, które oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego, sprzeciwiają się przyznaniu jednemu z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do powstania której ten małżonek się nie przyczynił (por.: postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2012 r II CSK 259/12 LEX nr 1350497).

Uczestnik nie zaprzeczał, że została skazany za znęcanie się na wnioskodawczynią i córką W. w okresie do listopada 2008 r do lutego 2011 r. W okresie próby w latach 2011-2014 uczestnik zachowywał się poprawnie, nie było kłótni, awantur. Sama wnioskodawczynie mówiła kuratorowi, że uczestnik zmienił się na lepsze, że sprawa karna zbliżyła strony, a nawet strony zdecydowały się na drugie dziecko. W tym czasie strony dokończyły budowę domy w T., przeprowadziły się do własnego lokum. Kolejny kryzys w małżeństwie stron miał miejsce pod koniec 2014 r, kiedy uczestnik okresowo był w domu, nie pracował. Jak wynika z pozwu rozwodowego, wtedy ustало pożycie stron,

zaczęły się kłótnie, a ostatecznie wnioskodawczyni wyprowadziła się do domu swoich rodziców. Niemniej jednak wnioskodawczyni nie wniosła o orzeczenie rozwodu z winy uczestnika.

Przeprowadzone postępowanie nie wykazało, aby uczestnik nadużywał alkoholu. W okresie próby uczestnik został poddany specjalistycznym badaniom, które wykluczyły, aby był uzależniony od alkoholu. Także osoby pracujące z uczestnikiem nie potwierdzały tego faktu, a należy podkreślić, że uczestnik pracował jako kierowca.

Odnosnie zniszczeni DVD ustalono, że był to odosobniony przypadek. Uczestnik zniszczył ten sprzęt, w trakcie kłótni z wnioskodawczynią, kiedy obie strony chciały korzystać z tego sprzętu.

Niemniej opisane zachowania uczestnika nie miały wpływu na stan majątkowy stron, dom w T. powstała przecież w latach 2008 -2010, czyli w okresie objętym penalizacją.

Reasumując, na podstawie materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Wnioskodawczyni, jako strona- małżonek wnoszący o ustalenie nierównych udziałów, nie wykazała przesłanek przesądzających o takim ustaleniu.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak